

жлъ въ дадения случай пророкъ: на третия денъ отъ заминаването на отецъ Кирила, карловският кърсердаръ, бидѣйки придруженъ съ сонмъ „сувари-заптие“, налетѣлъ на с. Войнягово. Направениятъ обискъ излѣзълъ Яловъ; но при все това, кър-сердара откаралъ въ Карлово учителя на с. Войнягово. Понеже властта нѣмала на рѣдъ вещественни доказателства за „бунтовничеството“ на даскала, то тя му забранила да учителствува по селата, а за постоянно мѣстожителство му опрѣдѣлила гр. Карлово, дѣто Василь Ивановъ се самоарестувалъ въ бѣдната кѣщица на майка си. Прибралъ „домашната библиотека“ на С. Пулева и наченалъ съ „четение“ да се занимава, а Гина Кунчева съ хурката го хранила. На домашните ѝ харчове помагалъ е и зетѣтъ ѝ Андрей, който избодвалъ „хиляди игли за една пара“.

* * *

Самоарестуваниятъ левъ търсѣлъ выходъ на несиосното си положение. Дяконъ *Генади* му се явилъ на помощъ: прѣзъ мѣсець октомври 1862 год., Генади дошелъ отъ Нияшъ въ Карлово да прибере стоката на Арх. Викторъ. „Кондисалъ“ въ Карловския святогорски метохъ. Архимандритъ Василь любезно го приелъ и съ отрова на езика си му разказалъ за станалото недоразумѣние между него и сестреника му. Генади посѣтилъ бившия дяконъ *Генати* Василь раскрилъ на дякона Генади плановеѣ си за емиграция. Генади одобрилъ намѣрението на Василя, далъ му 200 гроша, за да го улесни при изважданieto на „пѣтно тескере“. Щомъ пиянъ на рѣка „тескерето“, Василь прѣдложилъ на Генади слѣдното: „Прѣди да замияна за странство, трѣбва да порастършувамъ кесията на архимандрита Х. Василя. Ти като вътрѣшенъ на метоха, ще ме улесниши въ това дѣло“. Дяволития като коза Генади отгукъ оттамъ закачилъ архимандрита и узналъ, че сега за сега въ кесията му нѣма повече отъ 200 гроша, защото билъ закупилъ нѣкол-